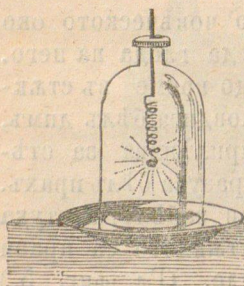

остаатъ въ стѣкленцето, но образуватъ ново химическо сѣдинение, което са нарича *фосфорна кислота*. Фосфорната кислота има бѣлъ цвѣтъ. И така, безвкусниятъ кислородъ, когато са сѣдинява съ фосфорътъ, добива киселъ вкусъ. Ето защо тоя газъ са нарича кислородъ. И наистина, когато кислородътъ са сѣдинява съ фосфорътъ, съ въгленътъ и пр., то той образува такива сѣдинения, които иматъ киселъ всусъ. Киселото или прокисналото млѣко, пивото, виното и др. получаватъ своятъ вкусъ отъ кислородътъ, който са отдѣлява отъ въздухътъ и сѣдинява са съ тѣхъ. Подобно сѣдинение химиците наричатъ „горѣние“. Единъ много любопитенъ опитъ съ кислородътъ ние можеме да направиме съ помощта на една желѣзна пѣрчица. Желѣзната пѣрчица завиватъ, като свѣрдель; на долниятъ ѝ край напѣзватъ запалена прахънъ, и спущатъ

я въ едно стѣкло, което е пълно съ кислородъ. Най-напредъ гори прахънта, а послѣ пламникътъ преминува и на желѣзото, и то изведнашъ захваща да гори и да хвърга отъ себѣ си блѣстящи искри. Слѣдъ нѣколко минути изгаря сичката желѣзна пѣрчица. Растворенното желѣзо пада по дѣното на стѣклото и може даже и сѣвсѣмъ да са сѣдини съ него.

Такива са свойствата на кислородътъ; въ него горатъ не само въглене и фосфоръ, но и желѣзо. Освѣтъ това, сичките тѣла горатъ въ кислородътъ по-силно и по-свѣтло, нежели въ обикновенниятъ въз-